

Nadbużański Oddział Straży Granicznej

<https://nadbuzanski.strazgraniczna.pl/nos/aktualnosci/30113,Nadanie-imienia-Placowce-Strazy-Granicznej-w-Bialej-Podlaskiej.html>
06.07.2024, 22:22

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

---

Dariusz Sienicki
19.10.2018

Placówka Nadbużańskiego Oddziału Straży Granicznej w Białej Podlaskiej otrzymała imię gen. bryg. Stanisława Tessaro. W uroczystościach wzięli udział przedstawiciele władz wojewódzkich, służb mundurowych, samorządowcy, duchowieństwo oraz zaproszeni goście.

Straż Graniczna z chwilą swojego powstania w 1991 roku, obejmując służbę w ochronie granicy państwowej, stała się spadkobiercą tradycji polskich formacji granicznych. Wśród tych formacji, zwłaszcza tu na wschodzie, miejsce szczególne zajmuje KORPUS OCHRONY POGRANICZA powołany w 1924 roku jako stała ochrona granicy wschodniej. Zasłużonym dla ojczyzny dowódcą KOP, był urodzony w Białej Podlaskiej gen. bryg. Stanisław Tessaro ps. Zosik. To właśnie jego imieniem zostanie nazwana Placówka NOSG w Białej Podlaskiej.

Uroczystości, które odbyły się w czwartek (18 października 2018 r.), rozpoczęła Msza Święta w kościele p.w. Św. Kazimierza Królewicza w Białej Podlaskiej. Następnie zgromadzeni goście przeszli na plac przed Placówkę SG w Białej Podlaskiej, gdzie odbył się uroczysty apel.

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Podczas przemówienia okolicznościowego płk SG Jacek Szcząchor – Komendant NOSG, powiedział: „Nadanie placówce imienia gen. bryg. Stanisława Tessaro to uhonorowanie jego zasług, a jednocześnie powód do dumy, nie tylko dla funkcjonariuszy i pracowników cywilnych w Białej Podlaskiej, ale dla nas wszystkich, służących i pracujących w Nadbużańskim Oddziale Straży Granicznej. W ten sposób chcemy spłacić dług wdzięczności wobec pokolenia Polaków, którzy jak nasz Patron w obronie polskich granic, złożyli na ołtarzu Narodowi Polskiemu swoją młodość. Krzewienie patriotyzmu i pamięć o naszych bohaterach narodowych doskonale wpisuje się w rok jubileuszu 100-lecia odzyskania niepodległości przez Polskę.”

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce
Straży Granicznej w Białej
Podlaskiej

Podczas uroczystości po odczytaniu aktu nadania PSG w Białej Podlaskiej imienia gen. bryg. Stanisława Tessaro, odsłonięto i poświęcono tablicę pamiątkową. Warto wspomnieć, iż w uroczystościach uczestniczył Pan Ludwik Tomczyk – wnuk siostry patrona, któremu za przybycie i udział w uroczystościach podziękował Komendant NOSG.

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Nadanie imienia Placówce Straży Granicznej w Białej Podlaskiej

Uroczysty apel, zakończył koncert patriotyczny w wykonaniu funkcjonariuszy NOSG.

Placówka Straży Granicznej w Białej Podlaskiej została utworzona z dniem 27.11.2012r. i realizuje ustawowe zadania SG wewnątrz kraju. Jako komórka organizacyjna Placówki Straży Granicznej w Białej Podlaskiej funkcjonuje Strzeżony Ośrodek dla Cudzoziemców w Białej Podlaskiej.

Gen. bryg. Stanisław Tessaro ps. Zosik, s. Władysława i Dominiki z domu Biernackiej, ur. 24.06.1891 r. w Białej Podlaskiej. W 1909 r. ukończył siedmioletnią szkołę z egzaminem dojrzałości w Warszawie. W latach 1909 - 1910 był słuchaczem Politechniki Lwowskiej na Wydziale Budowy Maszyn.

Podczas studiów wstąpił do Związku Walki Czynnej, gdzie w 1912 r. uzyskał tytuł oficera Związku. Tytuł umożliwił mu awansowanie na instruktora szeregu Kół Związku Walki Czynnej, a następnie Związku Strzeleckiego na terenie ziem zaboru rosyjskiego. W

sierpniu 1914 r. wstąpił do Legionów Polskich, gdzie został dowódcą 2 kompanii kadrowej, następnie służył w 1 pułku piechoty Legionów, biorąc udział we wszystkich jego walkach. Podczas bitwy pod Dęblinem 22 października 1914 r. został ranny, lecz odmówił zgody na ewakuację do szpitala i pozostał w pułku.

W 1917 r., jako dowódca batalionu 1 pułku piechoty Legionów nie złożył przysięgi na wierność cesarzowi Wilhelmowi I, za co został internowany w Szczypiornie. W czasie pobytu w obozie pełnił funkcje propagatora idei niepodległościowych marszałka Piłsudskiego wśród osadzonych. Za swoją działalność został przez Niemców wywieziony do Hawelbergn, a stamtąd przez Rastatt do Werl. Został zwolniony z niewoli w październiku 1918 roku.

Po powrocie do kraju wstąpił do Polskiej Organizacji Wojskowej, gdzie otrzymał pseudonim ZOSIK. W okresie tym brał udział w akcji rozbrajania Austriaków na terenie Lublina. Z chwilą odzyskania Niepodległości został komendantem garnizonu w Zamościu, gdzie stacjonował batalion 35 pułku piechoty. W trakcie pełnienia obowiązków komendanta garnizonu został 28.12.1918 r. wraz z częścią oficerów aresztowany przez zrewoltowanych pod wpływem agitacji komunistycznej żołnierzy batalionu 35 pp. Uwolniony 29.12.1918 r. przez przybyłe na pomoc z Lublina oddziały piechoty dowodzone przez mjr Leopolda LIS-KULĘ, przyczynił się do przywrócenia porządku w Zamościu.

Następnie pełnił kolejno stanowiska dowódcy: Grupy Operacyjnej w 2 Dywizji Piechoty Legionów (maj 1919 r.) oraz 2 Pułku Legionów (lipiec 1919 r.). Brał udział w bitwach pod Lidą, Mołodecznem, Mińskiem Litewskim i Borysowem. Od lipca do września 1920 r. w stopniu pułkownika dowodził 3 Brygadą Piechoty. Po zakończeniu wojny polsko-bolszewickiej w marcu 1921 r. objął dowództwo 2 Brygady Piechoty Legionów, a następnie we wrześniu tego roku został dowódcą piechoty dywizyjnej 30 Dywizji Piechoty. Stanowisko to pełnił do maja 1926 r. Z dniem 22 maja 1926 r. został mianowany dowódcą 30 Dywizji Piechoty.

W drugiej połowie 1929 r. mianowano go dowódcą Korpusu Ochrony Pogranicza. Pod koniec października 1930 r. objął stanowisko dowódcy Dowództwa Okręgu Korpusu Nr X w Przemyślu. Tam zmarł nagle w trakcie wykonywania obowiązków służbowych (9 marca 1933 r.). Zwłoki złożono na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach. Tessaro pozostał kawalerem.

Źródło: Muzeum Polskich Formacji Granicznych